

[C-22]**The Malpractice Litigations Associated with Psychopharmacological Agent and other Issues in Forensic Psychiatry****Murat Emül**

Istanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, İstanbul - Türkiye
 E-mail address: hmuratemul@hotmail.com

ABSTRACT:

The malpractice litigations associated with psychopharmacological agent and other issues in forensic psychiatry

The law is about to play an important and persistent role in the practice of psychiatry. The borders between doctor-patient relationships are no longer defined only by the psychiatrist and the patient. Courts, legislatures, and administrative agencies seem to have influences on shaping the practice of psychiatry. The awareness of the legal regulation about clinical practice in psychiatry is no longer optional for psychiatrists that seems obligatory. The processes of the law must be integrated with best practices to achieve optimal therapeutic benefits. The clinicians, who had been sued, were significantly more likely to quit seeing certain patients, consider early retirement, and do not support their children to make a career in medicine. The most frequent issue for litigation is the evaluation of suicide attempt and/or completed suicide. Besides, the ineffective treatment of the psychiatric patient and/or the neglect about the clinical care or follow up seem to be the other issues of litigation for malpractice. Nevertheless, some litigations for the causality and prediction such as developing manic excitation after initiating an antidepressant for a depression patient with bipolar affective disorder history might be seen. In addition, insufficient evaluations of hind sight risk factors that lead to murdering as a consequence of such act in a previously incarcerated psychiatric patient should be another issue for litigation as a malpractice. An experienced forensic psychiatrist should investigate a thorough analysis of the case for care and healthcare interventions: (a) duty of care, (b) deviation from the standardized care, (c) damage to the patient or a (d) direct result of the deviation from the standardized care.

Key words: Psychopharmacological agents, malpractice, forensic psychiatry

ÖZET:

Psikofarmakolojik ajanlarla ortaya çıkan malpraktis davaları ve adli psikiyatrinin diğer konuları

Kanunlar klinik psikiyatri uygulamalarında önemli ve kalıcı rol oynamaya başlamak üzeredirler. Hasta ve hekim arasındaki sınırlar artık yalnızca hasta ve psikiyatrist tarafından tanımlanmayacaktır. Mahkemeler, yasama ve yürütme organları psikiyatri uygulamalarının şekillenmesine etkileri olabilecek gibi gözükmemektedir. Artık psikiyatristler için klinik uygulamaları ile ilişkili yasal düzenlemelerin farkında olmak bir seçenek değil bir zorunluluktur. Optimal terapötik yarara ulaşmak için yasal süreçlerin klinik pratiğe entegre edilmesi elzemdir. Hakkında dava açılan klinisyenler bazı belirli hastaları görmeyi durdurmakta, erkenden emekli olmayı düşünmekte ve çocuklarının tıp kariyeri yapmasını desteklememektedir. Psikiyatride en sık dava konusu tamamlanmış ya da girişimde kalmış intiharı değerlendirme olduğu düşünülmektedir. Daha sonra tıbbi tedaviyi yeterince yapamama ve/veya takip edememe gibi nedenlerle açılan malpraktis davaları gözlenmektedir. Ayrıca aile öyküsünde bipolarite olan hastaya antidepresan kullanmaya bağlı gelişebilecek bir manik eksitasyon gibi nedensellik ve öngörülebilirlik ile ilgili davalar da açılabilir. Ayrıca altta yatan risk faktörlerinin yeterince değerlendirilmediği ve daha önce suç işlemiş hastanın yeniden ölüm gibi önemli bir sonucu olan eylemler göstermesi nedeniyle de davalar açılmaktadır. Tecrübeli bir adli psikiyatrist hasta bakımı / sağlığı ile ilgili müdahaleleri değerlendirirken a) bakım işine, b) standart bakımdan sapmaya, c) hastaya zarar olmasına, d) standart bakımdan sapmanın sonuçlarına bakmalıdır.

Anahtar sözcükler: Psikofarmakolojik ajanlar, malpraktis, adli psikiyatri

Klinik Psikofarmakoloji Bülteni 2012;22(Ek Sayı 1):S15

Bulletin of Clinical Psychopharmacology 2012;22(Suppl. 1):S15